

Łódź, dnia 24 września 2021 r.

**Komisja Uniwersytetu Łódzkiego
do spraw stopni naukowych
w dyscyplinie nauki prawne
ul. Kopcińskiego 8/12
90-232 Łódź**

DECYZJA nr 2/ST/2021

Na podstawie 104 i art. 107 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2021 r. poz. 735 ze zm., dalej: k.p.a.), art. 178 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. z 2021 poz. 478 ze zm., dalej: p.s.w.n.), § 3 ust. 3 oraz § 12 ust. 11 Regulaminu określającego szczegółowy tryb postępowania w sprawie nadania stopnia doktora i doktora habilitowanego w Uniwersytecie Łódzkim przyjętego uchwałą Senatu Uniwersytetu Łódzkiego nr 660 z 27 stycznia 2020 r. ze zm. (dalej: Regulamin), § 31 ust. 1 oraz § 34 Statutu Uniwersytetu Łódzkiego przyjętego uchwałą Senatu Uniwersytetu Łódzkiego nr 440 z dnia 27 maja 2019 r. ze zm. (dalej: Statut), Zarządzenia nr 182 Rektora UŁ z dnia 28 września 2020 r. ze zm. w sprawie powołania komisji do spraw stopni naukowych działających w Uniwersytecie Łódzkim i ich przewodniczących,

Komisja Uniwersytetu Łódzkiego do spraw stopni naukowych w dyscyplinie nauki prawne

**odmawia Pani dr Dominice Drózdź nadania stopnia doktora habilitowanego
w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki prawne**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 219 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 478, dalej: ustawa), stopień doktora habilitowanego nadaje się osobie, która:

- 1) posiada stopień doktora;
- 2) posiada w dorobku osiągnięcia naukowe albo artystyczne, stanowiące znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny, w tym co najmniej:
 - a) 1 monografię naukową wydaną przez wydawnictwo, które w roku opublikowania monografii w ostatecznej formie było ujęte w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 ust. 2 pkt 2 lit. a, lub
 - b) 1 cykl powiązanych tematycznie artykułów naukowych opublikowanych w czasopiśmie naukowych lub w recenzowanych materiałach z konferencji międzynarodowych, które w roku opublikowania artykułu w ostatecznej formie

były ujęte w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 ust. 2 pkt 2 lit. b, lub

c) 1 zrealizowane oryginalne osiągnięcie projektowe, konstrukcyjne, technologiczne lub artystyczne;

3) wykazuje się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej. Jednocześnie osiągnięcie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, może stanowić część pracy zbiorowej, jeżeli opracowanie wydzielonego zagadnienia jest indywidualnym wkładem osoby ubiegającej się o stopień doktora habilitowanego.

W myśl art. 220 ust. 1 ustawy, Postępowanie w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego wszczyna się na wniosek składany do podmiotu habilitującego za pośrednictwem RDN.

2. Wniosek obejmuje:

- 1) opis kariery zawodowej;
- 2) wykaz osiągnięć, o których mowa w art. 219 ust. 1 pkt 2;
- 3) wskazanie podmiotu habilitującego wybranego do przeprowadzenia postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego.

Z kolei zgodnie z art. 221 ustawy:

1. RDN dokonuje oceny formalnej wniosku oraz przekazuje go podmiotowi habilitującemu w terminie 4 tygodni od dnia jego otrzymania.
2. W terminie 4 tygodni od dnia otrzymania wniosku przez podmiot habilitujący może on nie wyrazić zgody na przeprowadzenie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego i zwrócić wniosek do RDN.
3. W przypadku niewyrażenia zgody, RDN niezwłocznie wyznacza inny podmiot habilitujący i przekazuje wniosek temu podmiotowi. Przepisu ust. 2 nie stosuje się.
4. W terminie 12 tygodni od dnia otrzymania wniosku RDN wyznacza 4 członków komisji habilitacyjnej, w tym przewodniczącego i 3 recenzentów, spośród osób posiadających stopień doktora habilitowanego lub tytuł profesora oraz aktualny dorobek naukowy lub artystyczny i uznaną renomę, w tym międzynarodową, niebędących pracownikami podmiotu habilitującego ani uczelni, instytutu PAN, instytutu badawczego albo instytutu międzynarodowego, których pracownikiem jest osoba ubiegająca się o stopień doktora habilitowanego.
5. Podmiot habilitujący, w terminie 6 tygodni od dnia otrzymania informacji o członkach komisji habilitacyjnej wyznaczonych przez RDN, powołuje komisję habilitacyjną. Komisja składa się z:
 - 1) 4 członków wyznaczonych przez RDN;
 - 2) 2 członków posiadających stopień doktora habilitowanego lub tytuł profesora, zatrudnionych w podmiocie habilitującym, w tym sekretarza;
 - 3) recenzenta posiadającego stopień doktora habilitowanego lub tytuł profesora oraz aktualny dorobek naukowy lub artystyczny i uznaną renomę, w tym międzynarodową, niebędącego pracownikiem podmiotu habilitującego.
6. Recenzentem może być osoba niespełniająca warunków określonych w ust. 4 i 5, która jest pracownikiem zagranicznej uczelni lub instytucji naukowej, jeżeli RDN lub podmiot habilitujący uzna, że osoba ta posiada znaczący dorobek w zakresie zagadnień związanych z osiągnięciami osoby ubiegającej się o stopień doktora habilitowanego.

7. Recenzentem nie może zostać osoba, która w okresie ostatnich 5 lat dwukrotnie nie dochowała terminu, o którym mowa w ust. 8.

8. Recenzenci, w terminie 8 tygodni od dnia doręczenia im wniosku, oceniają, czy osiągnięcia naukowe osoby ubiegającej się o stopień doktora habilitowanego odpowiadają wymaganiam określonym w art. 219 ust. 1 pkt 2, i przygotowują recenzje.

9. Komisja habilitacyjna może przeprowadzić kolokwium habilitacyjne w zakresie osiągnięć naukowych albo artystycznych osoby ubiegającej się o stopień doktora habilitowanego. Kolokwium przeprowadza się w przypadku osiągnięć w zakresie nauk humanistycznych, społecznych i teologicznych.

9a. Kolokwium habilitacyjne może być przeprowadzone poza siedzibą podmiotu habilitującego przy użyciu środków komunikacji elektronicznej, zapewniających w szczególności:

- 1) transmisję kolokwium w czasie rzeczywistym między jego uczestnikami,
 - 2) wielostronną komunikację w czasie rzeczywistym, w ramach której uczestnicy kolokwium mogą wypowiadać się w jego toku
- z zachowaniem niezbędnych zasad bezpieczeństwa.

10. Uchwałę zawierającą opinię w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego podejmuje komisja habilitacyjna w głosowaniu jawnym. Na wniosek osoby ubiegającej się o stopień komisja podejmuje uchwałę w głosowaniu tajnym. Opinia nie może być pozytywna, jeżeli co najmniej 2 recenzje są negatywne.

11. Komisja habilitacyjna w terminie 6 tygodni od dnia otrzymania recenzji przekazuje podmiotowi habilitującemu uchwałę, o której mowa w ust. 10, wraz z uzasadnieniem i dokumentacją postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego.

12. Na podstawie uchwały, o której mowa w ust. 10, podmiot habilitujący, w terminie miesiąca od dnia jej otrzymania, nadaje stopień doktora habilitowanego albo odmawia jego nadania. Podmiot habilitujący odmawia nadania stopnia, w przypadku gdy opinia, o której mowa w ust. 10, jest negatywna.

13. W przypadku wycofania wniosku po powołaniu komisji habilitacyjnej:

- 1) ten sam wniosek nie może być podstawą ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego w innym podmiocie habilitującym;
- 2) wnioskodawca nie może ubiegać się o nadanie stopnia doktora habilitowanego przez okres 2 lat.

14. Senat albo rada naukowa określi:

- 1) szczegółowy tryb postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego;
- 2) zasady ustalania wysokości opłaty za postępowanie w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego oraz zwalniania z tej opłaty;
- 3) sposób wyznaczania członków komisji habilitacyjnej.

Mając powyższe na względzie, należy stwierdzić, co następuje.

Na podstawie wniosku dr Dominiki Drózdź, złożonego do Rady Doskonałości Naukowej, wszczęte zostało postępowanie w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki prawne. Rada Doskonałości Naukowej przekazała wniosek Uniwersytetowi Łódzkiemu jako podmiotowi habilitującemu wskazanego przez Habilitantkę. Wniosek został następnie przekazany Wydziałowi Prawa i Administracji

UŁ, w ramach którego funkcjonuje Komisja Uniwersytetu Łódzkiego do spraw stopni naukowych w dyscyplinie nauki prawne. Wstępnie ww. Komisja nie wyraziła zgody na przeprowadzenie przedmiotowego postępowania, jednak ostatecznie postanowieniem z 22 stycznia 2021 r. Komisja uchyliła swoje wcześniejsze negatywne rozstrzygnięcie w tej kwestii z 23 października 2020 r. i wyraziła zgodę na przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego dr Dominiki Drózdź.

Następnie, uchwałą z 19 lutego 2021 r. Komisja Uniwersytetu Łódzkiego do spraw stopni naukowych w dyscyplinie nauki prawne przyjęła postanowienie w sprawie powołania składu komisji do przeprowadzenia przedmiotowego postępowania habilitacyjnego w składzie:

- przewodniczący komisji – prof. dr hab. Włodzimierz Wróbel – Uniwersytet Jagielloński
- recenzent – dr hab. Wojciech Dadak – Uniwersytet Jagielloński
- recenzent – dr hab. Patrycja Grzebyk, prof. UW – Uniwersytet Warszawski
- recenzent – prof. dr hab. Jerzy Wojciech Kasprzak – Uniwersytet Warmińsko-Mazurski
- recenzent – dr hab. Olga Sitarz, prof. UŚ – Uniwersytet Śląski
- członek komisji – dr hab. Jacek Skrzydło, prof. UŁ – Uniwersytet Łódzki
- sekretarz – dr hab. Łukasz Korporowicz, prof. UŁ – Uniwersytet Łódzki.

Posiedzenie Komisji habilitacyjnej w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego dr Dominiki Drózdź odbyło się 11 czerwca 2021 r. za pośrednictwem łączy teleinformatycznych, przy użyciu aplikacji MS Teams.

W toku posiedzenia Komisja habilitacyjna podjęła uchwałę o odstąpieniu od przeprowadzenia w przedmiotowym postępowaniu kolokwium habilitacyjnego. Powodem takiej decyzji było uznanie, iż przeprowadzenie kolokwium habilitacyjnego w niniejszym przypadku byłoby bezprzedmiotowe ze względu na przedstawienie w postępowaniu czterech negatywnych recenzji. W ramach dyskusji poprzedzającej ww. rozstrzygnięcie zwrócono uwagę, że zgodnie z art. 221 ust. 10 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, komisja habilitacyjna nie może podjąć innej decyzji, aniżeli negatywna w sytuacji, gdy w postępowaniu przedstawiono przynajmniej dwie negatywne recenzje. Taka sytuacja wystąpiła zaś w postępowaniu habilitacyjnym dr Dominiki Drózdź. Zauważono przy tym, że art. 221 ust. 8 ustawy nakazuje przeprowadzenie kolokwium habilitacyjnego w przypadku postępowań z zakresu nauk społecznych, humanistycznych oraz teologicznych, jednak przepisy ustawy są wewnętrznie sprzeczne, dlatego należało dokonać ich wykładni i zastanowić się, czy celowe jest przeprowadzenie kolokwium, jeżeli decyzja komisji jest zdeterminowana uprzednio przedstawionymi negatywnymi recenzjami. Przewodniczący komisji podkreślił, iż prowadzenie kolokwium w takiej sytuacji jest bezprzedmiotowe, w żadnym bowiem zakresie nie może wpłynąć na treść uchwały, którą musi podjąć komisja w przypadku wskazanym w art. 221 ust. 10 ustawy. W takim przypadku kompetencja komisji sprowadza się bowiem do ustalenia, czy zostały spełnione wymagania formalne w odniesieniu do złożonych recenzji. Kwestia ta nie jest zaś przedmiotem kolokwium. Co więcej, nie jest możliwa zmiana recenzji pod wpływem kolokwium, a same sporządzone w toku niniejszego postępowania recenzje spełniają wszystkie wymogi formalne i merytoryczne.

Przechodząc do dalszego etapu procedowania, poszczególni członkowie Komisji habilitacyjnej przedstawili swoją ocenę dorobku naukowego dr Dominiki Drózdź, a recenzenci ponadto także zreferowali sporządzone recenzje.

W ocenie recenzentki Pani dr hab. Olga Sitarz, prof. UŚ w ocenianym dorobku, tj. recenzowanych publikacjach, brak jest problemów i hipotez badawczych. Nie ma tam również naukowej refleksji oraz miejsca na polemikę naukową. Dodatkowo dorobek ten cechuje brak naukowego podejścia do przedstawianych zagadnień. Prace mają charakter sprawozdawczy, zawierający jedynie zestawienie podstawowych dokumentów międzynarodowych i podstawowej literatury z zakresu, którym Habilitantka się zajmuje. Dodatkowo prace te nie zawsze są rzetelne i pojawiają się w nich błędy merytoryczne m.in. z zakresu prawa karnego materialnego. Cechą wspólną publikacji jest także chaotyczna narracja, czasem przypadkowy dobór cytatów i przywołań. Ogromnie wiele zastrzeżeń budzi warstwa językowa – widać w niej bowiem dużą liczbę błędów stylistycznych i językowych. Ponadto, nieprecyzyjne posługiwanie się językiem powoduje, że czytelnik nie wie, czy Habilitantka pisze o fenomenologii zjawiska, czy też jego normatywnym obrazie. Za zaletę niektórych opracowań recenzentka uznała zestawienie określonych dokumentów międzynarodowych i podstawowej literatury, wskazując jednak, że nie jest to osiągnięcie naukowe, o którym wspomina ustawa – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. Recenzentka wskazała ponadto, że te same uwagi można skierować pod adresem pozostałego dorobku przedstawionego przez Habilitantkę. W ocenie prof. Sitarz dorobek Habilitantki nie stanowi zatem znacznego wkładu w rozwój dyscypliny nauki prawne.

Kolejny z recenzentów - dr hab. Wojciech Dadak, wskazał, że treść opublikowanych artykułów ukazuje, iż Habilitantka ma trudności z prowadzeniem spójnego, logicznego wywodu, którego ramy są określone tematem wyrażonym w tytule konkretnych opracowań. Podkreślił również, iż chaotyczność wypowiedzi Habilitantki w publikowanych przez nią pracach sprawia, że trudno zorientować się, co jest istotą poruszanych problemów. Ponadto, recenzent dodał, że publikacje Habilitantki mają charakter sprawozdawczy. Bardzo częste przywoływanie treści pochodzących z prac innych autorów praktycznie nie skutkuje formułowaniem własnych opinii, twierdzeń, czy wniosków. Dodatkowo sposób, w jaki Habilitantka prezentuje analizowane treści, posługując się parafrazami obejmującymi całe akapity, sprawia, że dostrzeżenie własnych uwag Habilitantki jest niezmiernie trudne. Niektóre z przywoływanych informacji, czy twierdzeń narzucały się jako nierzetelne, inne z pozoru sprawiały wrażenie, iż są zgodne ze źródłami, a po sprawdzeniu źródeł okazywały się także błędne. Prócz tego uwagę zwraca zdecydowanie zbyt duża liczba błędów merytorycznych, uchybień formalnych, w szczególności mających charakter językowy oraz stylistyczny, uchybień w zakresie zasad korzystania ze źródeł, wykorzystywania w kolejnych publikacjach fragmentów wcześniej opublikowanych tekstów własnego autorstwa. Recenzent zauważył ponadto, iż niezależnie od uwag dotyczących merytorycznej zawartości ocenianych publikacji, należy również wskazać, że ich część nie spełnia warunków formalnych przewidzianych przez ustawę Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce z punktu widzenia kryteriów oceny dorobku Habilitantki, jako stanowiącego znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny.

Konkludując, w ocenie dr hab. Wojciecha Dadaka, nie ulega wątpliwości, że dr Dominika Drózdź nie spełnia warunków wymaganych do uzyskania stopnia doktora habilitowanego określonych w art. 219 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, ponieważ nie przedstawiła osiągnięcia naukowego stanowiącego znaczny wkład w rozwój dyscypliny nauki prawne, zarówno w sensie formalnym, jak i merytorycznym, tym samym należy odmówić jej nadania tego stopnia.

Kolejną ocenę przedstawiła dr hab. Patrycja Grzebyk, prof. UW. W opinii recenzentki, Habilitantka nie spełnia wymogów formalnych, gdyż przedstawiony przez nią cykl publikacji nie składa się z artykułów opublikowanych w czasopismach naukowych lub w recenzowanych materiałach z konferencji naukowych. Tym samym nie ma osiągnięcia naukowego w rozumieniu ustawy z 2018 r. Przedstawiony cykl – nie artykułów, lecz rozdziałów – zawiera rażące błędy merytoryczne. W pracach nie wskazano w sposób wyraźny hipotez i pytań badawczych, nie przedstawiono także metodologii badań, dlatego oceniany cykl nie może wnieść znacznego wkładu w rozwój dyscypliny. Takie same zarzuty można postawić wobec pozostałego dorobku Habilitantki, która nie wykazuje biegłości w żadnej z gałęzi prawa, do której się odnosi. Habilitantka popełnia błędy zarówno, gdy analizuje kwestie z zakresu prawa karnego, jak i prawa międzynarodowego. Recenzentka podkreśliła, iż mimo znacznej ilości publikacji, są one bardzo niskiej jakości i nie stanowią znacznego wkładu do nauki prawa. Ponadto podkreśliła, iż ilość błędów merytorycznych i formalnych utwierdza ją w przekonaniu, że odstępienie od przeprowadzenia kolokwium jest uzasadnione, gdyż ich skala jest tak duża, że nie można byłoby przejść nad nimi do porządku dziennego. Żadne wyjaśnienia w tym zakresie nie mogłyby uzasadnić tego, co Habilitantka przedstawiła w swoich publikacjach.

Ostatni z recenzentów - prof. dr hab. Jerzy Wojciech Kasprzak podzielił opinie pozostałych recenzentów. Profesor Kasprzak zauważył, iż Habilitantka prezentuje brak elementarnej wiedzy w zakresie metodologii prowadzenia badań. Zdaniem recenzenta skala błędów jest ogromna. Nie dotyczą one tylko prawa, lecz także wiedzy ogólnej. Recenzent zauważył ponadto, że większość przedstawionych przez Habilitantkę prac nie spełnia wymagań stawianych publikacjom naukowym. Jego zdaniem są to prace, które można określić jako publicystyczne, jednak nie mające dużej wartości. Recenzent stwierdził ostatecznie, że dr Dominika Dróżdź nie spełnia wymagań określonych w art. 219 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, zaś przedstawiony cykl artykułów nie może być oceniony pozytywnie, gdyż nie stanowi znacznego wkładu w rozwój dyscypliny naukowej prawo. Podobnie pozostały dorobek Habilitantki nie może być uznany za znaczący, zarówno w aspekcie ilościowym, jak i jakościowym.

Pozostali członkowie Komisji habilitacyjnej podzielili negatywną ocenę dorobku naukowego Habilitantki wyrażoną przez recenzentów, zgodnie uznając, że nie spełnia on wymogów wskazanych w ustawie jako podstawa postępowania habilitacyjnego.

W związku z powyższym, mając na uwadze dyspozycję art. 221 ust. 10 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, Komisja habilitacyjna jednogłośnie podjęła uchwałę zawierającą negatywną opinię w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego dr Dominice Dróżdź w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki prawne.

Powyzsza uchwała Komisji habilitacyjnej została następnie przedstawiona na posiedzeniu Komisji Uniwersytetu Łódzkiego do spraw stopni naukowych w dyscyplinie nauki prawne, które odbyło się 24 września 2021 r.

W toku przeprowadzonej dyskusji, obecni na posiedzeniu członkowie Komisji habilitacyjnej powtórzyli zarzuty sformułowane w recenzjach oraz stanowiskach zajętych podczas obrad Komisji habilitacyjnej. Członkowie Komisji habilitacyjnej zgodnie podkreślali, że nigdy wcześniej nie spotkali się z tak nieporządnym, wręcz niechlujnym przygotowaniem dokumentacji habilitacyjnej, podając za przykład okoliczność przedstawienia przez Habilitantkę dwóch różnych autoreferatów.

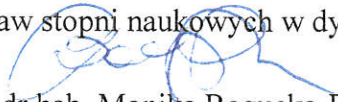
Przewodniczący Komisji habilitacyjnej wyjaśnił ponadto wcześniej opisane powody odstąpienia od przeprowadzenia w sprawie kolokwium habilitacyjnego.

Uwzględniając treść art. 221 ust. 12 zd. 2 ustawy, zgodnie z którym podmiot habilitujący odmawia nadania stopnia, w przypadku gdy opinia, o której mowa w ust. 10, jest negatywna, należy zauważyć, że w stanie faktycznym niniejszej sprawy Komisja Uniwersytetu Łódzkiego do spraw stopni naukowych w dyscyplinie nauki prawne była związana okolicznością przyjęcia przez Komisję habilitacyjną negatywnej opinii w przedmiocie nadania stopnia doktora habilitowanego dr Dominice Drózdź. Oznacza to, iż była zobligowana do podjęcia uchwały o przyjęciu decyzji odmawiającej nadania ww. stopnia. Uchwałę tę podjęto w głosowaniu tajnym, następującym stosunkiem głosów:

- ogółem uprawnionych do głosowania – 65
- obecnych uprawnionych do głosowania – 50
- głosowało osób – 46
- głosów nieważnych – 0
- głosów „za” – 44
- głosów „przeciw” – 0
- głosów „wstrzymujących się” – 2.

W świetle powyższego postanowiono jak w sentencji decyzji.

Przewodnicząca Komisji Uniwersytetu Łódzkiego
do spraw stopni naukowych w dyscyplinie nauki prawne

dr hab. Monika Bogucka-Felczak, prof. UŁ

Otrzymują:

- 1) dr Dominika Drózdź
- 2) a/a

Pouczenie:

Od decyzji stronie przysługuje odwołanie do Rady Doskonałości Naukowej. Odwołanie należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji stronie. Odwołanie wnosi się do Rady Doskonałości Naukowej za pośrednictwem Komisji Uniwersytetu Łódzkiego do spraw stopni naukowych w dyscyplinie nauki prawne.

W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

